

El futur de la pagesia

Es tracta de proposar solucions per als problemes de l'agricultura. Molt bé. El primer que ens plantejarem serà què farien, en aquest cas, els nostres mestres. Com resoldrien aquesta qüestió els admirats professors Barea i Woody Allen? Ben segur que ens dirien que la millor manera de resoldre un problema és destrossar-lo. O sigui que tot seguit estudiarem

COM ACABAR D'UNA VEGADA I PER SEMPRE AMB L'AGRICULTURA

No serà fàcil. No ho han aconseguit ni lleis ni ministres. En tot cas, si volem acabar d'una vegada i per sempre amb l'agricultura, haurem d'utilitzar els mateixos sistemes aplicats amb èxit al sector industrial.

1) DESLOCALITZACIÓ. Si els confeccionistes tèxtils van al Marroc: per què els pagesos no han d'anar a plantar avellaners a Turquia, tomàquets al Senegal, taronges a Tunísia? Que queda molt lluny? Cap problema. Un vol a Turquia dura menys que una tractorada a Tarragona i els enyoradissos podran dormir a casa i endur-se el dinar cada matí. Caldran més aeroports? Cap problema. En construirem sobre els conreus abandonats. Una forta inversió? Cap problema. Comptem amb Acesa, el BBV i la Caixa d'en Samaranch. Que ho acabarem pagant d'alguna manera? Cap problema. Ho carregarem sobre el rebut de la llum. O sigui, que, tranquils, que amb la deslocalització podrem acabar d'una vegada i per sempre amb la nostra agricultura.

2) RECONVERSIÓ. Com s'han solucionat els problemes de la siderúrgia i la mineria? Amb una bona reconversió, és a dir, jubilant els obrers que tenen més de trenta-dos anys a càrrec dels pressupostos de l'Estat i reciclant els altres en dependents de comerç i cobradors d'autopista. En el cas dels pagesos, la reconversió passaria per col·locar-los en places de jardiner municipal, vigilant jurat, bomber forestal i boletaire. O

intentar adaptar-los a la vida nòmada com a caçadors d'ossos bruns i pescadors de crancs... En fi, aquí teniu un altre sistema d'acabar d'una vegada i per sempre amb l'agricultura, que resol perfectament la qüestió.

3) Com diu el nostre President, Disseny i Creativitat són les armes secretes de la nostra economia. Si introduïm la creativitat i el disseny en l'agricultura, la salvarem. Creem i dissenyem, per exemple, peres en forma de Cobi, melons de tres gustos, pastanagues eròtiques, cigrons trufats, cols de Luxemburg, mongetes tendres de forma helicoidal, tomàquets amanits, ametllers garrapinyats, taronges-coixinet, etc. Amb disseny i creativitat no acabarem amb l'agricultura però la deixarem que no la coneixerà ni la mare que va amanir Alfonso Guerra...

4) Anem a I + D (investigació + desenvolupament). Hem d'idear noves tècniques. Inventar arbres pataters on la patata ja surti fregida i envasada i etiquetada (en català si pot ser). Olives amb pinyol d'anxova, o que l'anxova hi entri voluntàriament... I per què no encarregar a Tàpies el disseny d'unes peres llimoneres? O a Modest Cuixart un nou colorit per a les taronges, ja tan vistes en versió taronja? O a Mariscal que ens dibuixi síndries en forma de meló i melons en forma de síndria, però esguerrats...? ...O que el CIDEM investigui per obtenir nous que, en trencar-se, emetin notes de la Novena de Beethoven?

Algú dirà que això és difícil, però jo li contestaré el que es diu sempre en aquests casos: si l'home ha pogut anar a la lluna, no podrà inventar l'arbre de les patates fregides...?

També es podria substituir el procés clorofil·lic per sistemes moderns de polimerització, clonació o similar. Convertir els pagesos en industrials: aquesta és la nostra revolució pendent. Vestir-los amb "monos" de color verd, fer-los treballar en camps coberts amb teulades d'uralita, fer